

Blindganger

Erik van der Velden

Eindelijk even weg uit de prestigieuze wereld. Met dichtgeknepen ogen vertrouw ik op mijn resterende zintuigen. Mijn zolen lezen het pad; braille voor benenwagens. Bella let op me. Haar staart kwispelt tegen mijn bovenbeen. Struinend op geuren en geluiden ontdek ik een leven dat normaal aan me voorbijgaat. Lentestralen strelen mijn hoofd, de weeïge oliën van ontluikende bloemen ontvoeren me. De odeur van een jeugdliefde.

De wereld ligt aan mijn voeten. Gepieker verruilt zich voor plaatjes in mijn lege galerij. Geklop van een specht, gezoem van een bij. Foto na foto behangt mijn gedachtenkamer.

Het pad kronkelt en hobbelt, leidt me onbestemd. Plaats en tijd zijn niet langer belangrijk, slechts de beleving. Wat heeft een mens nodig om volledig te worden? Geld? Luxe? Ten minste een paar ingelopen schoenen, want ik bemerk een blaar. Vanavond een sodabadje en dan morgen vijf kilometer verder. De vierdaagse van Nijmegen dit jaar?